

Cirkulärnr: 1994:129
Diariernr: 1994:1419
Handläggare: Lennart Kriisa
Avdsek: KEP Förh
Datum: 1994-06-27
Mottagare: Kommunstyrelsen, Personalfrågor
Rubrik: Arbetsdomstolens dom 1994 nr 56 angående fråga om
kollektivavtalsbrott i samband med förflyttning
Bilagor: Arbetsdomstolens dom 1994 nr 56

Personalpolitik: 1994-2:43

Nyckelord: Arbetsrätt

Handläggare
Lennart Kriisa

1994-06-27

Kommunstyrelsen,
Personalfrågor

Arbetsdomstolens dom 1994 nr 56 angående fråga om kollektivavtalsbrott i samband med förflyttning

Arbetsdomstolen har i dom 1994 nr 56 mellan Malmöhus läns landsting och Svenska Kommunalarbetareförbundet prövat frågan om kollektivavtalsbrott i samband med förflyttning.

Bakgrund

Malmöhus läns landsting beslutade att en vårdare skulle omplaceras från en gruppbostad till ett dagcenter. Orsaken var att vårdaren genom att bl. a. ingripa i en omsorgstagares medicinhantering utan befogenhet hade visat sig vara olämplig för ensamarbete och medicinhantering. Därmed fanns det enligt landstinget vägande skäl för förflyttning enligt AB 94 § 6.

Kommunalarbetareförbundet menade att vägande skäl ej förelåg eftersom eventuella missförhållanden hänförde sig till brister i arbetsledningen.

Arbetsdomstolen

Arbetsdomstolen konstaterade inledningsvis att AB 94 § 6 innebär en avvägning mellan arbetsgivarens intresse att kunna utnyttja sin arbetsledningsrätt för att uppnå en lämplig organisation och arbetstagarens intresse av att inte förflyttas mot sin vilja.

Angående landstingets kritik mot vårdaren fann domstolen att det saknades skriftliga instruktioner för medicinhanteringen och att de muntliga instruktionerna var allmänt hållna. Därmed hade vårdaren inte åsidosatt några instruktioner. Dock fanns det visst fog för den kritik mot vårdarens självständiga beslut att avbryta och minska medicinering utan att kontakta arbetsledningen.

Enligt arbetsdomstolen var landstinget både skyldigt och berättigat att komma tillrätta med tveksamheterna i personalens medicinhantering. En omplacering, som i detta fall medförde både förflyttning och inkomstminskning, var dock en alltför ingripande åtgärd.

Landstinget borde istället ha använt sig av mindre ingripande åtgärder, t. ex. genom att ge tydligare instruktioner och stärka arbetsledningen så att den hade en mer aktiv kontakt med vårdarna. Därmed förelåg inte vägande skäl för en omplacering.

Kommentar

Arbetsgivarens rätt att stadigvarande omplacera eller förflytta en arbetstagare begränsas av regleringen i AB 94 § 6. Vägande skäl krävs för att arbetsgivarens ska kunna förflytta arbetstagaren mot dennes önskan.

Ifrågavarande dom bekräftar att omplacering betraktas som en ingripande åtgärd och att de skäl som arbetsgivaren anför som grund till omplaceringen måste var väl underbyggda.

Uttrycket "vägande skäl" medför att arbetsgivaren i första hand måste organisera arbetet så att de problem som legat till grund för omplaceringen hade kunnat undvikas.

Bilaga: Arbetsdomstolens dom 1994 nr 56

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Kommunalekonomi och Personalpolitik
Förhandlingssektionen

Markus Gustafsson

Lennart Kriisa